

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoPs/12/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6424201251
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6424201251.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Štillovej a členiek senátu JUDr. Petry Lackovej, Mgr. Silvie Tisovej v právnej veci navrhovateľa: Psychiatrická nemocnica Profesora Matulaya Kremnica, so sídlom Československej armády 234/139, Kremnica, o návrhu na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony osoby: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, E. E., t.č. C. F. C. G. H., zastúpený procesným opatrovníkom: mesto H., za účasti mesta E. E. a Okresnej prokuratúry Banská Bystrica, v konaní o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony a ustanovenie opatrovníka, o odvolaní mesta E. E. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 32Ps/7/2024-259 zo dňa 11. novembra 2025, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II., III., IV. p o t v r d z u j e .
- II. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov súdneho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica (ďalej tiež „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) vo výroku I. obmedzil A. B., v spôsobilosti na právne úkony. Výrokom II. ustanovil obmedzenému opatrovníka mesto E. E., ktorý je oprávnený obmedzeného spôsobilosti na právne úkony zastupovať pri všetkých právnych úkonoch, na ktoré bol obmedzený, s výnimkou vykonávania aktívneho a pasívneho volebného práva, zúčastňovať sa referenda. Podľa výroku III. je opatrovník oprávnený na všetky úkony, ktoré sú bežné a na úkony, ktoré nie sú bežné, sa vyžaduje súhlas súdu. Podľa výroku IV. je opatrovník povinný predkladať súdu správy o obmedzenom spôsobilosti na právne úkony a stave jeho majetku, každý rok k 30.11 a 31.05 každého kalendárneho roka. Výrokom V. rozhodol, že trovy konania znáša štát.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil § 10 ods. 1 a 2, § 27 ods. 2 a 3 OZ, § 248 ods. 1, 2, § 274 ods. 2 CMP, keď konštatoval, že z výsluchu účastníkov konania, z predložených listinných dôkazov a zo záverov znaleckého psychiatrického posudku vyplynulo, že obmedzovaný trpí ťažkou organickou poruchou osobnosti a ťažkou demenciou, t.j. závažným poklesom kognitívnych – rozpoznávacích schopností. Ide o ochorenie trvalé, celoživotné, bez predpokladu zlepšenia v zmysle uzdravenia, s predpokladom zhoršenia do budúcnosti, preto ho obmedzil v spôsobilosti na právne úkony tak, že vo výroku I. rozsudku vymedzil úkony, na ktoré nie je spôsobilý.

3. Za opatrovníka posudzovanému okresný súd ustanovil podľa § 27 ods. 2,3 OZ Mesto E. E. ako orgán miestnej správy, kde má obmedzovaný trvalý pobyt. Nakoľko z ustanovenia § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka a platnej judikatúry vyplýva povinnosť súdu ustanoviť posudzovanej osobe za opatrovníka v prvom rade fyzickú osobu z radu príbuzných, alebo inú osobu, ktorá je ochotná vykonávať funkciu opatrovníka a spĺňa zákonom ustanovené predpoklady pre vykonávanie funkcie opatrovníka, okresný

súd skúmal možnosť ustanovenia za hmotno-právneho opatrovníka posudzovanému osobu z radu príbuzných alebo inú osobu, ktorá by bola ochotná vykonávať funkciu opatrovníka. Zistil, že rodičia posudzovaného zomreli. Z piatich súrodencov posudzovaného sa E. B., I. B., J. B. v mieste trvalého bydliska nezdržiavajú, ich súčasná adresa súdu nebola známa a preto, z tohto objektívneho dôvodu sa nepodarilo získať ich súhlas s ustanovením do funkcie hmotno-právneho opatrovníka posudzovanému. Štvrtý súrodenec posudzovaného K. B. písomne vyjadril svoj nesúhlas s ustanovením do funkcie hmotno-právneho opatrovníka posudzovanému. Pribratý účastník (mesto E. E.) predložilo súdu úradný záznam zo sociálneho šetrenia v domácnosti piateho súrodenca posudzovaného, a to C. B., ktorý sa podľa záznamu mal vyjadriť, že by súhlasil s ustanovením do funkcie opatrovníka posudzovanému v prípade, že by sa o neho nemusel osobne starať. Okresný súd ho preto písomne vyzval, na vyjadrenie súhlasu s ustanovením do funkcie hmotno-právneho opatrovníka posudzovanému, na čo nereagoval.

4. O posudzovaného sa v zariadení, kde je umiestnený, nikto z rodinného prostredia nezaujímal, ani ho nekontaktoval. Súdu prvej inštancie sa tak nepodarilo napriek rozsiahlemu šetreniu zistiť žiadnu príbuznú ani inú fyzickú osobu, ktorá by spĺňala podmienky na ustanovenie za hmotno-právneho opatrovníka, a preto pristúpil k ustanoveniu tzv. verejného opatrovníka.

5. Za hmotno-právneho opatrovníka posudzovanému ustanovil mesto E. E. z dôvodu trvalého bydliska posudzovaného v obvode mesta E. E., čo vyplynulo z výpisu z Registra obyvateľov a tiež z dôvodu zdržiavania sa posudzovaného pred nástupom na ústavnú ochrannú liečbu v obvode mesta E. E., čo vyplynulo z trestného konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1Nt/18/2024.

6. Trvalé bydlisko posudzovaného v obvode mesta E. E. pre ustanovenie mesta E. E. za hmotno-právneho opatrovníka bolo pre okresný súd rozhodujúce z dôvodu právneho vzťahu posudzovaného s mestom E. E., z ktorého vyplývajú ich vzájomné práva a povinnosti (rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 11CoP/12/2021 zo dňa 04.11.2021).

7. Okresný súd neakceptoval právnu argumentáciu mesta E. E. ustanoveniami Zákona o rodine, Zákona o sociálno-právnej ochrane detí a o sociálnej kuratele, Zákona o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky, smerujúcu k dosiahnutiu ustanovenia mesta H. za opatrovníka pre obvyklý pobyt posudzovaného v obvode mesta H.. Považoval ju za právne irelevantnú a to aj z dôvodu nemožnosti analogicky aplikovať zákonnú úpravu uvádzanú mestom E. E. pre existenciu osobitnej úpravy opatrovníctva posudzovanej osoby, resp. obmedzenej spôsobilosti na právne úkony v Občianskom zákonníku a Civilnom mimosporovom poriadku. Poukázal na význam a dôležitosť obvyklého pobytu pre posúdenie miestnej príslušnosti súdu a nie pre ustanovenia verejného opatrovníka posudzovanej osobe. Konštatoval, že obvyklý pobyt posudzovaného, nemožno odvodiť od nariadenia ochranného liečenia ústavnou formou v trestnom konaní, pretože nejde o dobrovoľný pobyt a trvalý pobyt posudzovaného, čo potvrdzuje aj samotné vyjadrenie navrhovateľa, podľa ktorého ich zariadenie nie je zariadením pre trvalé a dlhodobé umiestnenie, pretože nie je liečebným zariadením.

8. Proti napadnutému rozsudku v zákonnej lehote podalo odvolanie mesto E. E.. Odvolateľ namietal nesprávnosť výroku II. a s ním súvisiacich výrokov rozsudku súdu prvej inštancie, a to z dôvodov nesprávneho skutkového zistenia veci a právneho posúdenia. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na nesprávnom skutkovom závere, keď za rozhodujúce kritérium pre ustanovenie verejného opatrovníka považoval evidovaný trvalý pobyt posudzovaného v meste E. E.. Takéto skutkové zistenie podľa odvolateľa nezodpovedá vykonanému dokazovaniu, keďže zo spisu jednoznačne vyplýva, že posudzovaný sa od roku 2024 nepretržite zdržiava v Psychiatrickej nemocnici v H. na základe súdom nariadeného ochranného liečenia. Okresný súd neuviedol, na základe akých dôkazov dospel k záveru o rozhodujúcom význame trvalého pobytu.

Namietal aj nesprávne právne posúdenie veci. Zdôraznil, že ustanovenie § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka neupravuje miestnu príslušnosť orgánu miestnej správy podľa trvalého pobytu opatrovanca, preto okresný súd nemohol bez ďalšieho vychádzať z tejto evidenčnej skutočnosti. Trvalý pobyt má podľa zákona o hlásení pobytu občanov iba evidenčný charakter a nezakladá reálny vzťah osoby k obci. Podľa názoru odvolateľa mal súd pri posudzovaní veci vychádzať z obvyklého pobytu posudzovaného, ktorý je daný miestom jeho faktického a dlhodobého pobytu, čo je Mesto H.. V tomto smere poukázal aj na potrebu analogickej aplikácie relevantných právnych úprav, najmä ustanovení zákona o sociálnoprávnej ochrane detí a zásad vyplývajúcich z Civilného mimosporového poriadku, vrátane článku 3 ods. 1 CMP.

Súd prvej inštancie podľa odvolateľa tiež nesprávne vyhodnotil význam ochranného liečenia, keď pobyt posudzovaného v zdravotníckom zariadení považoval za nerelevantný z dôvodu jeho nedobrovoľnosti. Odvolateľ naopak zastáva názor, že práve tento pobyt predstavuje rozhodujúcu skutočnosť pre určenie jeho obvyklého pobytu, keďže ide o dlhodobý a reálny stav.

Namietal tiež, že súd neprihliadol na zásadu, podľa ktorej je pre rozhodnutie rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, ako ani na účel inštitútu opatrovníctva, ktorým je zabezpečenie efektívnej ochrany práv a záujmov posudzovanej osoby. Podľa odvolateľa by ustanovenie opatrovníka z prostredia mesta H. lepšie zodpovedalo požiadavkám hospodárnosti, účelnosti a dostupnosti výkonu tejto funkcie.

Okresný súd sa nedostatočne vysporiadal s právnou argumentáciou odvolateľa, ktorú bez bližšieho odôvodnenia označil za právne irelevantnú, čím zaťažil svoje rozhodnutie vadou nedostatočného odôvodnenia.

Poukázal aj na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva, že pri ustanovení opatrovníka nie je rozhodujúci trvalý pobyt, ale obvyklý pobyt opatrovanca.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok rozsudku zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. K odvolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Banská Bystrica. Navrhla, aby odvolací súd odvolanie Mesta E. E. zamietol ako nedôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. potvrdil. Rozhodnutie okresného súdu považuje za dostatočne a presvedčivo odôvodnené. Okresný súd vykonal všetky dostupné a relevantné dôkazy potrebné na riadne zistenie skutkového stavu veci vrátane zisťovania okruhu blízkych osôb, ktoré by boli spôsobilé vykonávať funkciu opatrovníka, pričom takáto osoba zistená nebola. Je pravda, že posudzovaný sa aktuálne nachádza v zdravotníckom zariadení v H., jeho pobyt nie je dobrovoľný, má len dočasný charakter viazaný na splnenie účelu ochranného liečenia. Trvalý pobyt má posudzovaný v meste E. E., kde sa aj pred umiestnením do zariadenia reálne zdržiaval.

10. Navrhovateľ k doručenému odvolaniu uviedol, že k nemu nemá žiadne vyjadrenie.

11. Odvolateľ sa vyjadril k vyjadreniu okresnej prokuratúry v podaní doručenom okresnému súdu dňa 23.04.2026. Nestotožnil sa s tvrdením, že pobyt posudzovaného v zariadení nie je dobrovoľný a trvalý, ale má len dočasný charakter viazaný na splnenie účelu ochranného liečenia, keď aj samotná znalkyňa v znaleckom posudku uviedla, že nie je možné do budúca očakávať zlepšenie zdravotného stavu posudzovaného, práve naopak jeho stav sa bude postupne zhoršovať. Za podstatné považoval, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bol dôvod na výkon ochranného liečenia ústavnou formou v Psychiatrickej nemocnici v H., takže bydlisko osoby obmedzenej spôsobilosti na právne úkony bolo podľa právoplatného uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 1Nt/18/2024 zo dňa 30.04.2024 určené miestom výkonu plnenia súdom nariadeného ochranného opatrenia. V danom prípade má trvalý pobyt posudzovaného len evidenčný charakter. Navyše ani § 27 ods. 3 OZ výslovne neviaže miestnu príslušnosť obce/orgánu miestnej správy na údaj o trvalom pobyte. Podľa názoru odvolateľa mesto H. je príslušné na výkon funkcie verejného opatrovníka.

12. Do momentu konania a rozhodovania odvolacieho súdu ďalšie podania nenasledovali.

13. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej lehote osobou na to oprávnenou, prejednal vec postupom bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario, a za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch II., III., IV. potvrdil ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3: 0.

14. Podstatou odvolania ustanoveného opatrovníka, mesta E. E., bolo namietanie nesprávneho skutkového zistenia a nesprávneho právneho posúdenia veci, keď mal okresný súd nesprávne vyložiť § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pretože pokiaľ nebola zistená fyzická osoba, ktorá by vykonávala funkciu opatrovníka osobe pozbavenej v spôsobilosti na právne úkony, tak verejný opatrovník aj bez jeho súhlasu mal byť ustanovený z prostredia mesta H., čo by lepšie zodpovedalo požiadavkám hospodárnosti, účelnosti a dostupnosti výkonu tejto funkcie. Posudzovaný sa od roku 2024 nepretržite zdržiava v Psychiatrickej nemocnici v H. na základe súdom nariadeného ochranného liečenia a hoci má nahlásený trvalý pobyt v E. E., tento má iba evidenčný charakter a nezakladá reálny vzťah osoby k obci.

15. Krajský súd na základe nižšie uvedených rozhodných zákonných ustanovení a prijatých záverov, má za to, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nebol rozhodnutím, ktoré by vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, alebo z nesprávnych skutkových zistení a tým neboli splnené podmienky k vyhoveniu odvolania, ktorým bolo navrhnuté napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Podľa ust. § 27 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka zákonným zástupcom fyzickej osoby, ktorú súd rozhodnutím pozbavil spôsobilosti na právne úkony alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony súd rozhodnutím obmedzil, je súdom ustanovený opatrovník. Ak sa za opatrovníka nemôže ustanoviť príbuzný fyzickej osoby ani iná osoba, ktorá spĺňa podmienky pre ustanovenie za opatrovníka, ustanoví súd za opatrovníka orgán miestnej správy, prípadne jeho zariadenie, ak je oprávnené vystupovať svojím menom (§ 18 ods. 1).

17. Podľa ust. § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej len „zákon č. 369/1990 Zb.“) obec je samostatný územný samosprávny a správny celok Slovenskej republiky; združuje osoby, ktoré majú na jej území trvalý pobyt. Obec je právnickou osobou, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a s vlastnými príjmami. Základnou úlohou obce pri výkone samosprávy je starostlivosť o všestranný rozvoj jej územia a o potreby jej obyvateľov. Obci pri výkone samosprávy možno ukladať povinnosti a obmedzenia len zákonom a na základe medzinárodnej zmluvy.

18. Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. obyvateľom obce je osoba, ktorá má na území obce trvalý pobyt.

19. Podľa ust. § 4 ods. 3 písm. p) zákona č. 369/1990 Zb. obec pri výkone samosprávy najmä plní úlohy na úseku sociálnej pomoci v rozsahu podľa osobitného predpisu.

20. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 253/1998 Z.z. trvalý pobyt je pobyt občana spravidla v mieste jeho stáleho bydliska na území Slovenskej republiky. Občan má v tom istom čase iba jeden trvalý pobyt.

21. V danom prípade súd prvej inštancie postupoval zákonným spôsobom, ak obmedzenému ustanovil za opatrovníka mesto E. E.. Odvolací súd pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia vychádzal z ustálenej judikatúry, aj účelu právnej úpravy opatrovníctva, ktorého primárnym cieľom je zabezpečiť ochranu práv a právom chránených záujmov osoby obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony, a to spôsobom stabilným, dlhodobo udržateľným a nezávislým od prechodných alebo účelových okolností jej faktického pobytu.

22. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že neexistuje žiadny známy príbuzný, ktorý by mohol takúto funkciu vykonávať, čím sa vylúčilo preferované riešenie založené na osobnom a rodinnom vzťahu. Rodičia menovaného nežijú a z jeho piatich súrodencov sa nepodarilo získať súhlas z ustanovením do funkcie opatrovníka ani jedného z nich. Za tejto situácie je súd povinný pristúpiť k ustanoveniu tzv. verejného opatrovníka, pričom podľa ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov je takýmto opatrovníkom spravidla obec alebo mesto, v ktorom má opatrovaná osoba trvalý pobyt. A. B., ktorý je obmedzený v spôsobilosti na právne úkony, má evidovaný trvalý pobyt na území mesta E. E., v ktorom sa aj pred nástupom na ochranné liečenie zdržiaval.

23. Odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodujúce kritérium pre určenie verejného opatrovníka predstavuje trvalý pobyt opatrovanej osoby, a nie jej aktuálny, či dočasný pobyt v zdravotníckom alebo sociálnom zariadení. Trvalý pobyt vyjadruje právne relevantné, dlhodobé zakotvenie osoby v určitom územnom celku, ku ktorému sa viažu viaceré verejnoprávne vzťahy, najmä v oblasti výkonu samosprávy, poskytovania sociálnych služieb a zabezpečenia ochrany slabších osôb. Naopak, pobyt v zdravotníckom zariadení, hoci aj dlhodobejší, má spravidla charakter účelového a prechodného riešenia zdravotného stavu a nezakladá obdobnú mieru väzby na danú obec, či mesto.

24. Pokiaľ mesto, v ktorom má opatrovaná osoba trvalý pobyt, namieta, že reálne sa osoba zdržiava v inom meste v psychiatrickej nemocnici, odvolací súd považuje túto námietku za právne irelevantnú. Umiestnenie osoby do zdravotníckeho zariadenia na základe rozhodnutia súdu nepredstavuje zmenu jej väzby k obci trvalého pobytu, ani neprenáša zodpovednosť za výkon opatrovníctva na obec, v ktorej

sa nachádza zariadenie. Takáto interpretácia by bola v rozpore s účelom právnej úpravy a viedla by k nežiaducim situáciám, keď by sa výkon opatrovníctva presúval medzi obcami v závislosti od aktuálneho umiestnenia osoby, čo by mohlo viesť k právnej neistote a oslabeniu ochrany opatrovanca.

25. Odvolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že zdravotnícke zariadenie, v ktorom sa osoba zdržiava, nemá primárne postavenie subjektu určeného na výkon hmotnoprávneho opatrovníctva. Jeho úlohou je poskytovanie zdravotnej starostlivosti, a nie zastupovanie pacienta v právnych vzťahoch v širšom rozsahu. Ustanovenie takéhoto zariadenia za opatrovníka by mohlo viesť ku konfliktu záujmov medzi poskytovaním zdravotnej starostlivosti a ochranou práv opatrovanca v iných oblastiach jeho života.

26. Pokiaľ ide o ustanovenie obce alebo mesta za opatrovníka odvolací súd zdôrazňuje, že toto nie je založené na jeho súhlase, ale vyplýva z pôsobnosti samosprávy pri zabezpečovaní starostlivosti o svojich obyvateľov a ochrany osôb, ktoré si pre svoj zdravotný stav nedokážu sami chrániť svoje práva. Ide o výkon verejnej moci v oblasti sociálnej starostlivosti, ktorý obec nemôže jednostranne odmietnuť.

27. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že ustanovenie mesta, v ktorom má opatrovaná osoba trvalý pobyt, za hmotnoprávneho opatrovníka je vecne správne, zodpovedá zákonu aj jeho účelu a zabezpečuje stabilné a predvídateľné vykonávanie ochrany práv opatrovanca. Skutočnosť, že sa opatrovaná osoba dlhodobo nachádza v psychiatrickej liečebni v inom meste, na tomto závere nič nemení, keďže ide o okolnosť dočasnej povahy, ktorá nemá vplyv na určenie príslušného subjektu verejného opatrovníctva.

28. Odvolací súd má za to, že postup súdu prvej inštancie, keď pri voľbe tzv. verejného opatrovníka a pri aplikácii § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka ustanovil za opatrovníka obec (mesto), ktorá má zákonnú povinnosť starať sa o svojich občanov vyplývajúcu jej z ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. bol správny. Obec má povinnosť starať sa o svojich občanov - v tomto prípade mesto E. E., ktoré vykonáva svoju funkciu prostredníctvom svojich zamestnancov a v súlade s vymedzením úloh miestnej samosprávy. Mesto E. E. je nepochybne personálne, administratívne aj ekonomicky zabezpečené tak, aby mohlo vykonávať funkciu opatrovníka pre osobu obmedzenú spôsobilosti s prihliadnutím práve k tomu, že táto osoba má bydlisko v meste E. E.. Obec je povinná starať sa o svojich občanov a v tomto konkrétnom prípade je mesto E. E. kompetentným subjektom na túto funkciu, v rozsahu súdom vymedzených povinností vyjadrených vo výrokoch II. až IV. napadnutého rozsudku, vykonávať.

29. Zhrnúc vyššie uvedené, odvolací súd zastáva názor, že neexistuje zákonná prekážka pre aplikáciu § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k Mestu E. E. a jeho ustanoveniu za opatrovníka pre osobu obmedzenú v spôsobilosti na právne úkony, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III. a IV. ako vecne správne rozhodnutie za použitia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

30. O trovách súdneho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov súdneho konania, ak neboli zistené dôvody postupu pre iné rozhodnutie o trovách odvolacieho konania v zmysle § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP)